

*Міжнародний Центр Науки і Досліджень
International Center for Science and Research
Международный Центр Науки и Исследования*

Матеріали

III Міжнародної науково-практичної конференції

**«КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ
РОЗВИТКУ НАУКОВИХ ЗНАНЬ»**

(м. Київ)

6-7 лютого 2021 року

**Міжнародний центр науки і досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ III МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

***«КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ
РОЗВИТКУ НАУКОВИХ ЗНАНЬ»***

6-7 лютого 2021 року

**Київ
МЦНід
2021**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Концептуальні шляхи розвитку наукових знань: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 6-7 лютого 2021 року. – Київ: МЦНІД, 2021. – 56 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Концептуальні шляхи розвитку наукових знань». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНІД 2021

ЗМІСТ

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ.....	5
<i>Вербилко К.О. БАНКІВСЬКЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА БАНКІВСЬКИЙ НАГЛЯД В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ УКРАЇНИ.....</i>	<i>5</i>
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ.....	7
<i>Графська О.І., Коркуна І.І., Євдощенко О.В. АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ ПОДОЛАННЯ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ... </i>	<i>7</i>
<i>Комісарова Ю.А., Романова О.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕРВИННОГО ОБЛІКУ РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ З КЛІЄНТАМИ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ</i>	<i>9</i>
<i>Непокупна Т.А., Долгов В.А. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ МОТИВІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У КОНТЕКСТІ ШУМПЕТЕРІВСЬКОЇ ТЕОРІЇ.....</i>	<i>11</i>
<i>Пацьків Б.І. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПІДТРИМКИ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....</i>	<i>12</i>
<i>Писанко С.В. МАКРО- ТА МІКРО-РЕГІОНАЛЬНАЛЬНИЙ РІВНІ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ.....</i>	<i>14</i>
<i>Романова О.В., Крайняк А.В. ІСТОРИЧНІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «КАПІТАЛ».....</i>	<i>16</i>
<i>Романюк Р.В. PERSPECTIVITY OF TRANSFORMATION PROCESSES IN THE ELECTRIC POWER INDUSTRY</i>	<i>19</i>
<i>Яцько О. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ ІНФОРМАЦІЙНО-ДИСПЕТЧЕРСЬКИМИ СЛУЖБАМИ НА РИНКУ ТАКСІ В УКРАЇНІ</i>	<i>21</i>
МЕДИЧНІ НАУКИ.....	23
<i>Потапенко М.С. ВНУТРІШНЬОВЕННА ІНФУЗІЯ ЛАБЕТАЛОЛУ АБО ІЗОКЕТУ ЯК КОМПОНЕНТ АНЕСТЕЗІОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ХВОРИХ НА ШЕМИЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ ПІД ЧАС НЕКАРДІАЛЬНИХ ХІРУРГІЧНИХ ВТРУЧАНЬ З ПРИВОДУ ПУХЛИН ГОЛОВИ ТА ШИЇ.....</i>	<i>23</i>
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	24
<i>Васильєва М.П. ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У ПОЛЬЩІ.....</i>	<i>24</i>
<i>Дикун І.О., Котова С.М. ЩОДО ФОРМ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З ЧЛЕНАМИ РОДИН ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ.....</i>	<i>27</i>
<i>Кодлюк Я.П., Кобрин З.А. КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ «НАВЧАННЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ»: ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ.....</i>	<i>29</i>
<i>Кротова А.В. «ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....</i>	<i>30</i>
ПОЛІТИЧНІ НАУКИ.....	32
<i>Бондар Я.А. СТЕПАН БАНДЕРА ЯК ТЕОРЕТИК УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ.....</i>	<i>32</i>

ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ	34
<i>Власов В.Г. ПОНЯТТЯ КРИЗИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ</i>	<i>34</i>
<i>Золотоверх О.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕФЛЕКСИВНИХ ПРОЦЕСІВ У СУБ'ЄКТІВ З РІЗНИМ СТИЛЕМ САМОРЕГУЛЯЦІЇ</i>	<i>36</i>
<i>Мельничук С.К. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ПРОВЕДЕННЯ КОНСУЛЬТУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ВПЕВНЕНОСТІ В СОБІ.</i>	<i>38</i>
<i>Піхуля С.О. РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ВОДІЇВ</i>	<i>39</i>
<i>Садикіна А.С. ДУША ТА ДУХОВНІСТЬ ЯК ПСИХОЛОГІЧНІ КАТЕГОРІЇ В ЮНГІАНСЬКІЙ ПАРАДИГМІ</i>	<i>41</i>
<i>Сукайло Д.В. ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ ЗАСАДИ МОТИВАЦІЇ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	<i>43</i>
<i>Чорна І.В. МОДЕРНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ І МАСОВА ПОЛІТИЧНА СВІДОМІСТЬ</i>	<i>44</i>
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ.....	46
<i>Безуглова В.Д. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧОК ЖУРНАЛІСТАМИ НА ПРИКЛАДІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО ПРЕСЦЕНТРУ.....</i>	<i>46</i>
ТЕХНІЧНІ НАУКИ.....	47
<i>Ільницький С.А. ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПОСИЛЕННЯ ОХОРОНИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ОХОРОНИ ОСІБ У МІСЦЯХ ЇХ ПОСТІЙНОГО ТА ТИМЧАСОВОГО ПЕРЕБУВАННЯ.....</i>	<i>48</i>
<i>Ткаченко С.В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПЕРЕТВОРЕННЯ ЗВИЧАЙНИХ ЗОБРАЖЕНЬ НА ЗОБРАЖЕННЯ З ЕФЕКТОМ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ КАРТИН ВАН ГОГА ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕНЕРАТИВНО-ЗМАГАЛЬНИХ МЕРЕЖ.....</i>	<i>49</i>
ЮРИДИЧНІ НАУКИ	51
<i>Браун Д.І. ОСУДНІСТЬ.....</i>	<i>51</i>
<i>Николишин В.В. НОУ-ХАУ ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ</i>	<i>52</i>
<i>Паладієва Я. ОСОБЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ТА НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОЗИТИВНИХ ДІЙ У СПОЛУЧЕНОМУ КОРОЛІВСТВІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.....</i>	<i>54</i>
<i>Прудкий Б.О. ПЕРЕДВИБОРНА АГІТАЦІЯ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ</i>	<i>55</i>

Кодлюк Я.П.,
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки і методики початкової та дошкільної освіти,
Кобрин З.А.,
студентка 4 курсу відділення «Початкова освіта».
Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка

КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ «НАВЧАННЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ»: ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ

Важливим чинником модернізації національного шкільництва визнано реалізацію в освітньому процесі компетентнісного підходу, який націлює на посилення результативного складника навчання, підвищення якості освіти.

Проблема компетентнісного підходу в освіті аспектно вивчалася такими науковцями: Н. Бібік, Я. Кодлюк, О. Локшина, О. Савченко, А. Хуторський та ін.

Мета тез: розкрити змістовий аспект ключової компетентності «навчання впродовж життя».

В науці усталилася думка, що всі компетентності, яких набуває школяр у процесі навчальної діяльності, поділяються на предметні, міжпредметні й ключові. Предметні компетентності формуються засобами конкретного навчального предмета і визначаються на основі вимог до очікуваних результатів навчання здобувачів освіти, зафіксованих у типових освітніх програмах. Міжпредметні формуються у взаємозв'язку змісту і методик предметів однієї чи кількох освітніх галузей. Ключові компетентності є наскрізними інтегрованими утвореннями, якими учні оволодівають під час вивчення всіх предметів у взаємозв'язку урочної та позаурочної діяльності, у взаємодії із соціумом.

У Державному стандарті початкової освіти подано перелік ключових компетентностей: вільне володіння державною мовою; здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами; математична; компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій; інноваційність; екологічна компетентність; інформаційно-комунікаційна компетентність; навчання впродовж життя; громадянські та соціальні компетентності; культурна компетентність; підприємливість та фінансова грамотність [2].

Чільне місце у контексті викликів інформаційного суспільства посідає ключова компетентність «навчання впродовж життя». Ця компетентність, на думку розробників Стандарту, передбачає «опанування уміннями й навичками, необхідними для подальшого навчання, організації власного навчального середовища, отримання нової інформації з метою застосування її для оцінювання навчальних потреб, визначення власних навчальних цілей та способів їх досягнення, навчання працювати самостійно і в групі» [2, с. 5]. Проаналізуємо її змістове наповнення.

Зазначимо, що у попередньому Державному стандарті початкової освіти, який вступив у дію 2011 року, зазначена компетентність відсутня, натомість задекларована «уміння вчитися» [1].

Аналіз наявного наукового фонду свідчить про те, що компетентність «уміння вчитися» досліджувалася багатьма науковцями: неодноразово привертала увагу вчених і педагогів-практиків до зазначеного вміння В. Сухомлинський, який розглядав його як основне завдання початкової школи, як необхідну умову повноцінного навчання молодших школярів; поглибив розуміння поняття «вміння вчитися» російський учений Ю. Бабанський, який позиціонував його як володіння сукупністю основних загальнонавчальних умінь і навичок.

У вітчизняній дидактиці проблема «вчити вчитися» тісно пов'язана з іменем фундатора дидактики початкової освіти О. Савченка. Олександра Яківна трактує цю компетентність як цілісне індивідуального утворення, яке містить кілька компонентів, зокрема змістовий, мотиваційний та процесуальний. Ядром цього вміння відомий дидакт вважає процесуальний компонент [5].

Нами зроблена спроба деталізувати виокремлені компоненти, тобто уточнити показники, через які вони проявляються. Відтак уміння вчитися ми розглядаємо як ключову компетентність початкової освіти, яка охоплює змістовий (знання про культуру розумової праці, про змістову основу загальнонавчальних умінь і навичок та про вміння вчитися як інформаційну цінність), мотиваційний (усвідомлення значущості знань, наявність стійкого інтересу до навчання) та процесуальний (вміння організувати робоче місце; планувати навчальну діяльність; працювати з підручником; аналізувати, порівнювати, узагальнювати; здійснювати само- і взаємоконтроль)

компоненти і формується в цілісному навчально-виховному процесі школи першого ступеня [3]. Помітно, що уміння вчитися є органічним складником ключової компетентності «навчання впродовж життя».

Дефінітивний аналіз зазначеного феномена свідчить також про його зв'язок із інформаційною компетентністю (організація власного навчального середовища, отримання нової інформації з метою застосування її для оцінювання навчальних потреб). На основі аналізу педагогічної літератури (М. Бершадський, І. Гудзик, Л. Соколовська та ін.) встановлено, що інформаційна компетентність – це здатність особистості орієнтуватися в потоці інформації; уміння працювати з різними її видами (знаходити – у підручнику, бібліотеці, Інтернеті тощо і відбирати необхідний матеріал, опрацьовувати, зберігати його та творчо використовувати); на основі здобутих знань вирішувати будь-яку інформаційну проблему. З огляду на те, що важливим джерелом знань на етапі початкового навчання є підручник, актуалізується проблема формування в молодших школярів уміння працювати із цим видом навчальної літератури.

Помітно, що ключова компетентність «навчання впродовж життя» передбачає сформованість в молодших школярів рефлексії навчальної діяльності (застосування нової інформації для оцінювання навчальних потреб, визначення власних навчальних цілей та способів їх досягнення, навчання працювати самостійно і в групі). Зазначена якість трактується дослідниками як здатність учня аналізувати власний процес учіння і здійснюється шляхом виконання відповідних умінь – аналізувати зміст, процес і результат діяльності; застосовувати різні способи самоконтролю навчальних дій, виявляти готовність до взаємоконтролю; прогнозувати результат; оцінювати власну діяльність та брати участь в оцінюванні навчальної роботи однокласників; використовувати різні способи виправлення помилок [4]. У процесі учіння молодший школяр оволодіває такими рефлексивними вміннями і навичками: самоаналіз, самоконтроль, самокорекція, самооцінка, хоча доведено, що рефлексія формується в основному при виконанні учнями дій контролю та оцінки.

Таким чином, аналіз змістового наповнення феномена «навчання впродовж життя» свідчить про те, що ця ключова компетентність інтегрує такі складники: самоосвітній (уміння вчитися), інформаційний та рефлексивний. Подальших досліджень потребує проблема діагностики сформованості зазначеного новоутворення в учнів молодшого шкільного віку.

Література:

1. Державний стандарт початкової загальної освіти. Початкова освіта. 2011. № 18. С. 50–53.
2. Державний стандарт початкової освіти. Типові освітні програми для закладів загальної середньої освіти: 1–2 та 3–4 класи. К.: Світлос, 2019. С. 4–10.
3. Кодлюк Я. Суб'єктність молодшого школяра в навчальній діяльності. Початкова школа. 2013. № 1. С. 6–9.
4. Легін В. Б. Формування рефлексивних умінь молодших школярів у навчальній діяльності: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.09 / Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка. Тернопіль, 2016. 24 с.
5. Савченко О. Я. Уміння вчитися – ключова компетентність молодшого школяра. К.: Педагогічна думка, 2014. 176 с.

Кротова А.В.,

магістр освітніх, педагогічних наук,

вчитель Харківської спеціалізованої школи I-III ступенів № 50

Харківської міської ради

«ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

На сьогоднішній день існує низка причин, які впливають на стан здоров'я майбутніх вчителів: емоційний дискомфорт, спричинений труднощами навчання; складність стосунків у системі «студенти – викладачі – батьки»; інтенсивний негативний вплив середовища існування; зростання почуття невпевненості, невдоволення собою і світом.

Формування здорового способу життя майбутніх вчителів – стійка система сприймань про себе як суб'єкта діяльності, яка сформована в процесі фахової освіти та розташовує ціннісні установки до ведення здорового способу життя, гармонійні особистості майбутніх вчителів з собою, суспільством та середовищем.